

EDINOST

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 jutraj, ob ponedeljkah ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“ — Tisk tiskarna „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 240
za pol leta 120

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtice, žalovalice, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vln. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5— vsaka nadaljnja vrsta 2—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročniki in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačilo se izločeno je upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilnični račun št. 841.652.

Nemška armada na francoskih tleh. - Prodiranje ruske armade na nemškem ozemlju.

Prerušenje diplomatskih odnošajev med Nemčijo, Avstrijo in Marokom.

Prihod prvega transporta ranjencev z avstrijsko-ruskega bojišča na Dunaj.

BERLIN, 23. (Kor.) »Wolffov urad« javlja: Čete, ki so pod vodstvom prestolonaslednika bavarskega, so prekorale črto Luneville-Blamont in Cirey. 21. armadni zbor je danes stopil v Luneville. Preganje začena donosati bogatih sadov. Razven številnih ujetnikov in bojnih znakov je v Vogezih napredujoče levo krilo pribojevalo že 150 topov. Armada nemškega prestolonaslednika je danes nadaljevala boj in preganje dalje od Longvija. Na obeh straneh Neufchâteau-a napredujoča armada vojvode Albrehta Württenberskega je danes francosko armado, udru preko Semois, popolnoma porazila in jo zasleduje. V naše roke je padlo mnogo topov, bojnih znakov in ujetnikov, med temi več generalov. Zapadno od reke Maase napreduje naše čete proti Maubege. Pred njihovo fronto pojavljajo se angleška kavalerijska brigada je bila porazena.

Generalni kvartirni mojster pl. Stein.

BERLIN, 24. (Kor.) O pomenu zadnjih velikih nemških zmag na zapadnem bojišču, poročajo v glavnem nemškem vojnem stanu se nahajajoči poročevalci velikih listov sledeče: Tudi čete prestolonaslednika so se bojevale z več francoskimi armadnimi korii. Od severa in južno od Longvija izvršeno prodiranje in napad Nemcev je bil tako silovit, da se je umikanje Francozov mestoma, kakor v bitki južno od Metz, izpremenilo v pravcati beg. Neka kavalerijska divizija, ki je prodirala jako daleč, je našla ceste, kjer so se umikali Francozi, kar posejane s puškami, drugim orožjem, municijo in telegrafiki. Vredno zmag bavarskega in nemškega prestolonaslednika in pa vsled nemške ofenzive je francoska armada razbita. Upoštevati se mora, da prodiranja nemških čet v deloma gozdnatih krajih artiljeriji ni mogla podpirati.

Neki vojskovodja je naznanil svojo zmagu sledeče: »Zaukazana črta je dosežena.« »Vossche Zeitung« pripominja k temu: »Kaj leži v vseh teh besedah, kaka skromnost, kaka čuti dolžnosti! Istotako kakor da bi bilo izvršeno kako povelje na večbalsku.«

Nemški prestolonaslednik je brzojavil o svoji zmagi prestolonaslednici: »Armada izbojevala siljano zmagu. Francozi deloma v divjem begu.«

Virtemberski kralj je dobil sledečo brzojavko: »Popolna zmagu. 13. kor se je bojeval čudovito. Ponosen sem, da poveljujem takim četam. Viljem, prestolonaslednik.«

BERLIN 24. (Kor.) »Wolffov urad« priobčuje sledečo pariško brzojavko z opombami v oklepaju:

Razglas od 11. ure ponoči pravi: Pri Vogezih smo morali svoje čete vsled občega stališča umakniti iz grica Donen pri Sales, dasiravno te točke sovražnik ni napadel. Pri Namurju so se Nemci zelo naporno trudili proti utrdbam, ki se energično branijo. Tudi utrdbi pri Lüttichu se še branijo. Belgijska armada je popolnoma zbrana na utrjenem prostoru pri Antwerpen. Huda bitka se bje na črti od Monsa do luksemburške meje. Naše čete silijo povsod v ofenzivo in prodirajo povsod skupno z angleškimi četami naprej. Glede na delstvo, da je vojna črta zelo raztegnjena in čete zelo številne, ni mogoče vsaki dan natanko poročati o stanju armade. Dokler se torej operacija v tem okraju ne završi, se ne bodejo razglašala posamezna poročila.

MONAKOVO, 24. (Kor.) Kralj Ludovik je cesarju in cesarici brzojavil čestitki k zmagi nemškega prestolonaslednika.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN 24. (Kor.) Mojster generalnega stana, pl. Stein, poroča:

Dočim je na zapadnem bojišču položaj nemške armade po boji milosti nenavadno ugoden, je na vzhodnem bojišču sovražnik udri v nemško ozemlje. Močne ruske čete so udrele v smeri proti Angerappu (mala rečica v srednjem delu severovzhodne Prusije) in pa severno od železniške linije Stallupönen — Insterburg. Prvi armadni zbor je v zmagovitem boju pri Wirbalenu zadržal sovražnika, nakar je bil odpoklican k zadaj stoječim četam. Tu zbrane čete so napadle sovražnika, ki je prodiral proti Gumbinnu in v južni smeri. Prvi armadni zbor je vrgel sovražnika nazaj, vjel 8000 vojakov in osvojil več baterij. K imenovanemu koru spadajoča kavalerijska divizija je prisilila k umaknitvi dve sovražni kavalerijski diviziji in vjela 500 vojakov. Daje proti juju se boreče čete so zadele deloma na nčne utrdbi, ki jih ni mogoče

zavzeti brez priprav, deloma pa so se nahajale v zmagovitem prodiranju.

Tu je došlo poročilo o prodiranju nadaljnjih sovražnih čet iz smeri reke Narev proti jugozapadu mazurskih jezer. Višje poveljstvo je zato menilo, da je treba ukrepati proti temu potrebne odredbe in je zato umaknilo svoje čete. Umikanje pred sovražnikom se je izvršilo brez vsake težkoče. Sovražnik ni sledil. Na vzhodnem bojišču odredene odredbe se morajo najprej izvršiti in izvesti tako, da bo mogoče iskati novo odločitev. To je neposredno pričakovati.

Sovražnik je razširjal vesti, da je potolkel štiri nemške armadne zbroje. Vest je neresnična. Noben nemški armadni zbor ni bil premagan. Naše čete so si v svesti zmag in premoči. Sovražnik je prodiral dosedaj čez reko Angerapp samo s konjenico. Ob železnici je došel dosedaj v Insterburg. Obžalovanja vredno provincijalno ozemlje prinaša sedaj žrtve v interesu cele domovine, ki naj se po izvršeni odločitvi tega hvaležno spominja.

Prerušenje diplomatskih odnošajev med Nemčijo, Avstrijo in Marokom.

BERLIN 24. (Kor.) »Wolffov urad« poroča: Glasom nekega iz Palerma v Italiji došla brzojavna naznanila poslovoje nemškega poslanstva v Tangerju, je marokanska vlada dne 19. t. m. poslovoje nemškega poslanstva izročila njegove potne liste in ga z vsem poslaniškim osebjem, popolnoma nepričakovano in nasilnim potom spravila na krov francoske križarke »Cassard«, da ga odpelje v Palermo.

To brutalno postopanje v glavnem mestu mednarodnega pisa Maroka, kjer izvršujejo diplomatski zastopniki signatarnih velesil Algierijske pogodbe še danes kontrola nad marokansko vlado, pomenja s strani Francije in Maroka nezastisljano kršitev mednarodnega prava, kakršne morda še ne pozna zgodovina. V očigled položaju Gibraltarja je samoočebni razumljivo, da je v to nasilno postopanje privolila tudi Anglija, ona Anglija, ki je napovedala Nemčiji vojno vsled nastopa za varstvo mednarodnih pogodb.

DUNAJ 24. (Kor.) Marokanska vlada je izročila avstro-ogrskemu diplomatskemu agentu v Tangerju pl. Wagnerju njegove listine in ga prisilila, da takoj odpotuje na francoski križarki »Cassard«, ki ga je prepeljala v Sicilijo. Ni treba posebej omenjati, da to na francoski pritisk izvršeno dejstvo pomenja grdo kršenje ljudskega prava, ker Tanger in njegova okolica ne spada pod francoski protektorat, temveč je podvržen vsled določb alžirjske konference mednarodnemu režimu.

500 milijonov Belgiji.

PARIZ, 23. (Preko Rima.) Z ozirom na potrebe, nastale v Belgiji vsled vojne, sta Francija in Anglija sklenili izplačati Belgiji 500 milijonov frankov. Francija in Anglija dasta vsaka polovico. Ta svota je Belgiji na razpolago.

Z južnega bojišča.

Nemški skadrski detašma v bojih pri Višegradu.

BUDIMPEŠTA, 24. (Kor.) Razpravljajo o udeležbi nemškega skadrskega detašmaja v bojih pri Višegradu, piše »Pester Lloyd«: »Danes šele smo zvedeli, da so se naši nemški bratje pri Višegradu bojevali v naših vrstah. da je tekla tudi njih kri na bojiščih, kjer so hrabre avstrijske čete poglale Srbe v beg. Danes smo izvedeli za brzojavko, ki jo je poslal poveljnik nemškega skadrskega detašmaja iz Sarajeva generalnemu štabu nemškega vojnega brodograja in glasom te brzojavke, se nemški vojaki iz Skadra niso vrnili v domovino, ampak so ostali v Bosni in se pridružili našim četam. Od kopice nemških tovarišev so pri naskoku na višine pri Višegradu trije padli, 21 pa jih je bilo ranjenih. Nemška kri je tekla z okroglo in avstrijsko. Sveto združenje čustev teh obeh držav se je izvršilo na srbskem bojišču. Eno smo z nemškim poveljnikom, eno ostanemo za večno.

SARAJEVO 24. (Kor.) Še pred pričetkom naših operacij preko Uvaca in Varošice v Srbijo vpadle posebne naše čete, so bile dne 20. t. m. napadene in vržene iz izvršeno pripravljenih in izbranih položajev preko meje v smeri proti Užicu. Pri teh bojih, ki so se jih južno udeležili tudi vojaki nemškega skadrskega detašmaja, so se posebne čete vkljub težavnemu terenu in do vrhovni obrambi dobro pripravljenih utrdb sovražnega nasproti-

ka, bojevale z občasovanjem vredno hrabrostjo. Čete so pokazale, da so navdahnjene z istim duhom, ki je vodil avstrijske čete v stoletni zgodovini k slavi in časti. Naše čete, sestavljene iz vseh korov monarhije, so s svojo hrabrostjo in zaničevanjem smrti dokazale sovražniku, ki je bil v premoči, da je njegovo domnevanje, da je nepremagljiv, bolezen. Nemški detašma je plačal svojo hrabrost s smrtjo 3 vojakov, 21 vojakov in dva oficirja pa so bili ranjeni.

Zavrtno postopanje Srbov v boju z našimi četami.

DUNAJ, 24. (Kor.) Srbska vlada zatrjuje v neki brzojavki ministrskega predsednika in zunanjega ministra Pasića na španskega poslanika v Bukarešti, da je avstrijsko-ogrski glavni stan naročil poveljniku v Srbijo vpadlih avstrijskih čet, da se morajo poljski prideliti uničiti, prebivalci pobiti ali vjeti. Sploh da izvršujejo avstrijski vojaki nezastisljano grozodejstva in da ne priznajo niti otrokom in starim ženskam. To da je srbske vojske tako razburilo, da jih bo težko zadržati pred maščevanjem. Srbska vlada prosi končno španskega poslanika, da naj sporoči avstrijski vladi ta dejstva in ji naznači, da bo Srbija prisiljena, poseči po ostrejših represalijah, do katerih je po mednarodnem pravu upravičena.

Jasno je, kaj se namerava s to očitno izmišljeno trditvijo na srbski strani. Srbska vlada skuša enostavno prehiteti očitke, do katerih je avstrijska vlada radi dejanskega postopanja Srbije popolnoma upravičena. Že po dosedanjih poročilih s srbskega bojišča so konstatirana različna grozodejstva srbske vojske in od oblasti nahujskanega prebivalstva. Vrhovno armadno poveljstvo je odredilo v tem ozirom preiskavo, ki je dosedaj že za okolicu Sabca končana in je konstatirala sledeče: Pri srbskem Sabcu so našli popolno masakrirano trupla vojakov. Tako je imel neki poročnik razklan trebuh, neki vojak iztaknjene oči, v očesnih globinah pa gume svoje uniforme. Na nekem drevesu je visel vojak brez glave in brez rok. Prebivalci Sabca so na naše čete streljali večinoma iz zasede, posebno pa na oficirje in manjše oddelke. Se potem, ko se je nahajal Sabac že 24 ur v naših rokah, so še vedno streljali na mimoidoče vojske. Iz neke tovarne v Sabcu so ponovno streljali na naše vojske, pri neki priliki celo v trenutku, ko so bili oficirji pri menaži. Naši so tovarno zažgali. Pri Mišarju so bili ljudje, ki so streljali na mimoidoče vojske, vjeti. Poročnik, ki so mu bili vjetniki izročeni, je neko nosečo žensko iz človekoljubnosti izpustil. To da komaj je bila ženska izpuščena, je pograbila svoj samokres in ustrelila poročnika na zavraten način. Tekom boja pri Tekerisu so bili razobesili bele zastave. Avstrijski poveljnik je nato odredil, naj se ustavi streljanje, nakar se je pričel približevati Srbov, ki pa so na 300 korakov pričeli zopet z vso silo streljati nanj in na njegove vojske. S posebnim veseljem streljajo srbske regularne čete na naše kraje, kjer se obvezuje. Neki sanitetni oddelček, ki je nesel s seboj ranjenega polkovnika, je bil iz neposredne bližine postreljen. Celo srbski otroci izvršujejo grozodejstva.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

Prvi transport ranjencev.

DUNAJ, 24. (Kor.) Danes zjutraj je prišel s severnega bojišča na Dunaj prvi transport ranjencev, ki jih nastanijo po raznih tukajšnjih bolnišnicah. Okrog severnega kolodvorja se je zbrala nepregledna množica ljudstva in čakala mirno na prihod ranjenih junakov, da jim izkaže svoje simpatije. Prevoz v posamezne bolnišnice se je izvršil brez vsakega incidenta v najlepšem redu. Prvi transport čete okoli 340 oseb, med njimi 15 oficirjev. Med oficirji se nahaja tudi en vojaški zdravnik. Vojaki so deloma lahki, deloma težko ranjeni. Deloma se nahajajo med njimi tudi oboleni. Pri sprejemu so bili navzoči tudi vojaški štacijski poveljnik fml. Fath, podžupan Hoss in ustanovitelj ter protektor rešilne družbe, grof Wilczek. Pred kolodvorom se je nahajal velikanski park vozov in sicer vozovi rešilne družbe, kakor tudi 15 vojaških ambulancnih vozov, več privatnih avtomobilov kakor tudi štiri vlaki mestne cestne železnice, ki so bili pripravljeni za ambulancne vozove. Po prihodu vlaka so bolj bolne in ranjene prenesli sanitetci na nosilnicah v ambulancne vozove. La-

hko ranjene, ki so sami hodili, so peljali za roko. Preiskava obvez je dognala, da so bile vse v redu in ni bilo treba nobene obnovitve. Prenos in prevoz ranjencev sta trajala približno poldrugo uro. Ranjeni so bili prepeljavani v različne bolnišnice, del tudi v palačo nadvojvodinje Marije Jožefe. Ko so zapustili prvi vlaki kolodvor, je množica ranjencev prisrčno pozdravila. Ljudje so mahali s klobuki in robci in silili k vozovom.

DUNAJ 24. (Kor.) Po pripovedovanju z današnjim transportom ranjencev došlih Deutschmeisterov, je doletela polkovnika barona Holzhausna smrt na sledeči način:

Dva bataljona Deutschmeisterov sta prodirala preko naše meje v sovražno ozemlje, ko se je nenadoma pojavila pred njima ruska infanterija in skušala ustaviti prodiranje obeh bataljonov. Izdano je bilo povelje za razvrstitev v bojno vrsto. Polkovnik baron Holzhausen je stopil v bojno vrsto in peljal svoje vojske v boj proti sovražniku. Par trenutkov nato ga je zadela krogla in sicer v prsa. Deutschmeisterom se je nato posrečilo, prisiliti sovražnika, da se je umaknil. Pri tem je bilo mnogo Rusov vjetih in ranjenih in zaplenjenih več pušk in topov.

DUNAJ 24. (Kor.) Med došlimi ranjenci se nahaja tudi urednik »Wiener Abendblatt«, Karel Kiessler, ki je bil vsled eksplozije neke sumljive granate vržen s tako silo ob tla, da ima poškodovan križ.

DUNAJ 24. (Kor.) Vsi ranjenci končujejo svoja pripovedovanja o vojnih doživljajih z istimi besedami, bodisi v nemškem, poljskem, ogrskem in češkem jeziku in sicer: »Upam, da odidem zopet kmalu na bojišče.«

Neki ranjenec pripoveduje, da so trije bataljoni njegovega polka zadrževali 6 ruskih pehotnih bataljonov in tri artiljerijske polke od 1/211 dopoldne do 6 zvečer. Kljub temu, da se je nahajal sovražnik v okoliščini, so ga naše hrabre čete naskočile in so razmeroma močne ruske čete prisilile, da so se umaknile. Končno se je sovražnik, ko so dobile naše čete ojačenje, umaknil globoko v notranost dežele.

DUNAJ, 24. (Kor.) Večerni listi prinašajo obširna poročila ranjencev o bojih na severnem bojišču. Vsi ranjenci izjavljajo, da so avstrijske čete tudi nadštevilnega sovražnika prisilile, da se je umaknil mnogokrat celo v divjem neredu. Kakor pripovedujejo ranjenci, napadajo kozaki z veseljem le v slučaju, če so si v svesti svoje premoči, zgubijo pa pogum takoj, kakor hitro pridejo pred strojne puške in se njih beg izpremeni čisto v divji nered.

Polet nemškega balona.

DUNAJ, 24. (Kor.) Vojni tiskovni stan javlja: Nemški vojaški balon »Schüttele-Lanz« je izvršil dne 22. t. m. iz svoje štacije v Sleziji polet nad Čenstohovem, Kielcami, južno od Ivangroda in južno od Lublina do avstro-ogrškega glavnega stana. Balon je bil opetovano izpostavljen sovražnemu ognju, ne da bi bil kaj poškodovan.

Angležke čete iz Indije za Egipt.

RIM, 24. (Kor.) »Messaggero« priobčuje poročilo kapitana italijanskega parnika »Milo«, glasom katerega je došlo dne 13. t. m. v Aleksandrijo več parnikov iz Indije, ki so imeli na krovu 10.000 mož angleških kolonijalnih čet. Angleži so z krcali čete v Kairu in Aleksandriji, da ojačijo tamkajšnje posadke, ker se je pričelo pojavljati revolucionarno gibanje.

Zaplenjene turške vojske ladje.

CARIGRAD, 23. (Kor.) Naznanjena izjava angleškega veleposlanika o eventualni povrnitvi dreadnoughtov »Sultana Osmana« in »Rešadije«, nikakor ne zadovoljita turško javno mnenje. Turško časopisje izjavlja soglasno, da mora Anglija, ako hoče izbrisati svojo sramoto in pomiriti javno mnenje v Turčiji, ladje takoj vrniti, ne pa šele po vojni.

Neki oficir, ki se je včeraj na krovu »Rešid paše« vrnil v domovino, je izjavil nekemu vojnemu poročevalcu, da je Anglija zaplenila obe vojni ladji še predno je napovedala Nemčiji vojno. Poizkusna vožnja »Sultana Osmana« da bi izkazala več nego 24 vozlov. »Rešadije« je sedaj najbrže popolnoma gotova. Transport »Rešid paše« je med vojnjo angleško-francosko brodovje trikrat ustavilo. S parnikom »Rešid paša« je došlo več turških podanikov in dijakov, ki so morali zapustiti Anglijo. Oni opisujejo notranji položaj v Angliji kot slab, ker je javno mnenje proti vojni; opozicija narašča od

dne do dne in tudi delavski izgredi niso izključeni.

Smrt Papeža Pija X.

Konklave.

RIM, 24. (Kor.) »Corriere d'Italia« piše: Nasprotno vestem raznih inozemskih listov so kardinali sklenili, da se mora konklave sestati takoj v ponedeljek, dne 31. avgusta. Po izvršitvi zadnje obsekvije se zbere sveti kolegij v pavljijski kapeli, kjer se bo darovala sveta maša. Nato bo sledil latinski nagovor »pro eligendo pontifice«. — Tudi »Messaggero« izjavlja baje iz dobrega vira, da je konklave določen za konec tekočega meseca. — »Corriere d'Italia« pravi, da bo v torek slavnostni sprejem diplomatskega zbora. Avstrijski veleposlanik je kot dojen diplomatskega zbora že razposlal vabila.

RIM, 24. (Kor.) »Agenzia Stefani« poroča: Kongregacija kardinalov je sklenila, da se bo za konklave ravnala po določilih konstitucij. Konklave se snide zato dne 31. avgusta.

Rekvijem za papeža v Brnu.

BRNO 24. (Kor.) Danes se je vršil v cerkvi sv. Petra slovesni rekvijem za papeža Pija X., ki ga je čital škof grof Huyn. Rekvijemu so prisostvovali: cesarski namestnik baron Bleyleben z namestniškim osebjem, deželni glavar, predsednik višjega sodišča in načelniki vseh državnih in civilnih oblasti.

Maša-zadušnica dunajske garnizije za sv. Očeta.

DUNAJ, 24. (Kor.) Danes predpoldne se je darovala na dvorščiku Rossauerke vojašnice maša-zadušnica dunajske garnizije povodom smrti papeža Pija X. Žalne službe božje so se udeležili v maršovni opremi vsi na Dunaju se nahajajoči se službe proste generali, častniki in vojaški uradniki. Med navzočimi so bili vojni minister vitez Kroatin, generalni šef-avditor Entremont, mnogi štabni in višji oficirji in oficirji mornariške sekcije.

Hvala naši armadi.

DUNAJ, 24. (Kor.) Vojni tiskovni urad javlja uradno: Vsepihi naših čet pri dosedanjem vojevanju so vzvišeni nad vsako hvalo. To velja posebno glede konjenstva naše vojske in obeh deželnih bramb, ki je sedaj v ospredu akcije, ki sta delali čudeže hrabrosti. Tudi naši letalci so imeli prilike, da so se odlikovali s posebno srčnostjo in važnimi vspehi. Čete črne vojske so se obnesle tako, da je bilo nadvojvodi Frideriku v povod za odlikovanje cele vrste črnovojnikov. Po zaslugi ukrepanjih odredb je oskrbovanje čet neoporečno in zdravstveno stanje povsodi jako ugodno.

Predsednik zveze avstrijskih zdravnikov umrl.

DUNAJ 24. (Kor.) Predsednik avstrijske zveze zdravnikov in pa dunajskega doktorskega kolegija, znani psihater, vladni svetnik dr. Svetlin je umrl.

Doğodki v Albaniji.

RIM, 24. (Kor.) »Agenzia Stefani« javlja iz Valone dne 22. t. m. ob 10. uri zvečer: Muselmanski ustaši tabore na reki Bojusa. Med njimi in vladnimi četami, ki tabore na nasprotnem obrežju, so se izmenjavali strelji. Danes zjutraj so dospeli iz Drača romunski oficirji in podoficirji, ki jih je poslal knez, da si ogledajo utrdbi, ki so jih napravile vladne čete. Danes je dospelo iz Fieri neko odposlanstvo s pismom, naslovljenem na muftijo. Govorilo se, da ustaši zahtevajo, naj se vlada ne protivi njihovu vходу, ker sicer da pride do prelivanja krvi, ter da zahtevajo nadalje, da se knez Wied odstrani in da se v Valoni razobesi turška zastava. Oblasti so zahtevale za odgovor 48 ur časa. Mnogo rodbin obpotuje v Italijo.

Za trgovino Nemčije z nevtralnimi inozemstvom.

BERLIN, 24. (Kor.) »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« piše: Eden odločilnih učinkov vojne je ta, da prenehajo izmenjavanje blaga med vojujočimi se državami. Tembolji moramo delati na to, da vzdržimo trgovino z nevtralnimi inozemstvom, ko je zopet začel železniški obrat. Gre za to, da najdemo prevozno pot preko nevtralnih dežel. Nekateri teh dežel so že ustregli potrebam časa po ustanovi novih paroplovnih črt. Tako se bo odpravljala vsake sobote po en parnik iz

Rotterdam v New York. Tudi s Švedsko se je otvorila ena prekomorska paroplovna črta, izhajajoča iz Oltterberga. Prvi za to Brazilijo dolocene parnik zapusti Oltterberg dne 24. t. m. in pristane v Kristianiji dne 29. t. m. Istotako je odprta pot preko Oltterberga, katere se posebno opozarja. Tudi Bergen, Kristianija in Stockholm pridejo v poštev kot izhodišča prekomorskih parniških voženj. Res je sicer, da stoji izvozu nasproti marsikje po vojni potrebne izvozne prepovedi. V vsi to zadnjih naredbah zveznega sveta je dano državnemu kancelarju pooblastilo, da more pri izvoznih prepovedih dovoljevati izjeme. Razloga imamo za domnevo, da bo vodstvo nemške države najrazsežnejše porabljalito po pooblastilo, v kolikor je to le združljivo z militarističnimi interesi.

Zastavljen italijanski parnik.
DUNAJ, 24. (Kor.) »Wolffov urad« javlja: Italijanski parnik »Ancona«, došlega iz New Yorka, so pri Gibraltarju ustavili. Na parniku nahajajoče se nemške vojaške obvezance so odvedli v Gibraltar kot ujetnike. Bilo jih je kakih 60. Med njimi tudi sin ravnatelja nemške banke, Hermann.

Ogrski trgovinski minister proti odpustku deincev.

BUDIMPEŠTA, 24. (Kor.) Trgovinski minister baron Harkanyi je naslovil na deželno industrijsko društvo spis glede važnih odredb, nanašajočih se na industrijskih podjetij. Trgovinski minister pravi, da bi bilo želeto, da bi vse tovarne delo vsaj v omejenem smislu nadaljevale, in prvi vrsti na ta način, da se čas za delo skrajša, tudi če bi to zahtevalo žrtve. Nadalje naj bi ona podjetja in tovarne, ki imajo dovolj naročil, posebno za armado in druge javne potrebe, in kjer se že sedaj podnevu in pomoči dela v dveh oddelkih, od sedaj naprej vpletale tri take oddelke delavcev, da se tako zmanjša število brezposelnih. Če pa ni drugače mogoče, nego da se delavci odpuste, prosi trgovinski minister, da se te odpustitve naznanijo že nekaj tednov prej, da se lahko poskuša, tem delavcem na različne načine preskrbeti delo kje drugod. Zaposlenost odpuščenih delavcev pri poljedelstvu bo samo sporadično mogoča. Nadalje naglašajo trgovinski minister, da naj bi industrijski razmotirali vprašanje glede možnosti izvoza na sedanje odnose. Pri tem da bi jim šlo trgovinsko ministrstvo, kolikor le more, na roko. Slednjič se prosi, da naj industrijski naročajo surovi material in polizdelke pri domačih podjetjih, tudi če to zahteva žrtve.

Pod črno-rumeno zastavo.

Sličice iz črnovojniškega življenja.
Piše —r.

Velečenjeni gospod glavni urednik!
Jemljem pero v svojo desno roko, ga namakam v to črno črnilo, da Vam napišem par besedi, kako se mi pri vojaških godi. Preden Vam pa nadalje pišem in Vas s temi kratkimi besedami obiščem, Vas najlepše pozdravim želim in Vam potem vse drugo lepo po vrsti sporočim.
Tako nekako se glasi uvod vseh vojaških pisem, ki jih pišejo kranjski Janezi svojim ljubimam, in prav tako sem začel tudi jaz; to pa zato, da pridem v oni pravi vojaški »polet«, recte »švung«, ki ga je na vsak način treba »vojnoemu poročevalcu« nase slavne »Edinosti«. No, vidite, tako sem torej »notri« in sedaj »avanti« con tutta la forza!

Črna vojska vpoklicana.

Ni lepšega soldata, k' je jager, kanonir; še mi ga tudi pihmemo, ki vahtamo krompir.

Vojaška pesem.

Bilo je v nedeljo, 26. dne meseca julija, zjutraj ob 1, ko je prišel v naše uredništvo uradnik tržaškega nameštstva in prinesel s seboj namestništveni odlok, ki je naznanjal uredništvu, da je Njeg. Veličanstvo zaukazalo delno mobilizacijo. Prav po pravici povem, da se mi je tresla roka

PODLISTEK

Rdeči mlin.

Roman. - Spisal Xavier de Montépín.

V takih samogovorih se je vpraševal neresnični Caillebotte vsako minuto, ali ne bi se mogel z b-gom izogniti neizogibni usodi. Žal, da si je moral to vprašanje zanikati.

Kako tudi naj bi bilo to možno?
Rdeči mlin je bil napolnjen po ljudih in Sanvageon je v kmete preoblečene pive mogel brez truda izpoznavati kot policijske agente in preoblečene vojake.

Razun da agent, ki smo ga omenjali gori, niti sekunde ni pustil iz očesa in roka njegova je v globini njegovega žepa igrala očividno s kopitom pištole.

In ta pištola bi mu — na tem ni dvomil Sanvageon — pri prvem poizkusu bega poglajala kroglo skozi glavo.

Ko je bila ura deseta, se je položaj stvari kmalu izpremenil.

Zunaj je zadonel signal; plici so takoj zapustili »rdečo pivnico«, ne da bi ka ali najmanjega namena, da bi poplačali reke vina in zganja, ki so jih zauživali z neugasno žejno in očividno slastjo.

Sanvageon je ostal sam se svojim nadzorovalcem.
Sedaj je zabiskalo v njegovih očeh in okoli ustnic mu je aigral lahčen smeh.

Nekaj minut se je delal, kakor da meha-

nelikito, ko sem s podpisom potrjeval sprejem onega odloka, in naš uredništvo tovariš Francelj Prešeren je celo nekoliko prebledel. Hm! Saj ni nobena šala, če se je človek komaj dobro oženil, ima srčkanu mlado ženičko in kodrolaso majhno punčko, ki se je komaj naučila dobro izrekat »očka« in »mamica«, pa naj odide v »linijo«. Zame je seveda stvar nekoliko drugačna. Vedel sem, da se mi ne more zgoditi bogve kaj hudega. — »Kvečjemu te pošlejo »vahtat krompir«, — sem si dejal. — »kajti po osemnajstih letih, kar sem nosil vojaško suknjo, bi menda kaj drugega tudi ne znal več!« No, kako se je zgodilo potem, da me uporabljajo še za kaj drugega, nego pa za »vahtanje krompirja«, o tem že še izpregovorim.

Ker torej v uredništvu nismo vedeli, kako daleč sega ta delna mobilizacija, sem stopil v veliko vojašnico k poveljniku 97. dopolnilnega okraja in tamkajšnji poveljnik mi je radevolje povedal vse. Tako je »Edinost« zjutraj priobčila vojne zbor, na katere se je raztezala mobilizacija. S to priobčitvijo se je potem zgodilo nekaj čudnega. Dva dni pozneje je bila namreč dotična številka »Edinosti« zaplenjena, ker je list priobčil stvar, ki bi je ne bil smel priobčiti. Seveda je bil list popolnoma nedolžen, ker je priobčil stvar v dobri veri, da jo sme priobčiti, ker jo je izvedel na pristojnem vojaškem mestu, z izrecno pripombo, da se sme stvar objaviti, ker je mobilizacija itak že javno napovedana.

Z listom smo bili v uredništvu, oziroma v tiskarni gotovi okrog polstirih. Spat se mi ni hotelo, Prešernu še manj. Šla sva torej k »naši mamci« v kavarno »Minerva«, od tamkaj potem v »Commercio« in čakala sva, da nalepijo po mestnih vogalih mobilizacijski razglas. Pred kavarno »Commercio« smo precej živahno debatirali o mobilizaciji, obenem se pa jezili nad dvema laškima pobalninoma, ki sta z rokami in nogami obdelovala neko postarano žensko, ki je, najbrž nekoliko opita, zaplala na stopnjah pred Stegujevo delikatesno trgovino.

Ura je bila šest zjutraj. Avtomobili z namestništvenimi uradniki so švigali mimo nas, videli smo, kako redarji že celo uro prihajajo iz hiše št. 7 v Vojašnični ulici, kjer je nameščeno namestništveno svetovalstvo, in nosijo pod pazduho velike omote, z njimi pa možaki z lestvicami in lepilom. Točno ob šestih zjutraj so nalepili na zidu velike vojašnice razglas. Takoj se je zbrala tamkaj velika množica, ki je živahno razpravljajoč, čitala razglas. Tamkaj, in pozneje tudi na steni hotela »Europa«, je bil nalepljen razglas v treh jezikih, nemškem, italijanskem in slovenskem. Drugod po mestu so bili prvi razglasi samo italijanski. Prešeren se je jezil, da je kar škripal, ker ni razumel dobro italijanščine, in ni vedel, pri čem je. Pred vojašnico sva potem prečitala slovenski razglas in stvar nama je bila jasna: Prešeren v Ljubljano, jaz pa k domačemu pilmorskemu nazinškemu črnovojniškemu pešpolku — in sicer v ročolsko vojašnico. — Tu naj pripomnim, da je neki laški pobalnin pozneje strgal s stene hotela »Europa« slovenski mobilizacijski razglas. Prešeren je sicer pograbil za vrat pobalina, toda le-ta se mu je izmuznil iz roke, kakor jegulja in stekel okrog ogla po Dunajski ulici. Prešeren pa je pobral na tleh ležeči slovenski razglas, ga dal pozneje meni, in tako imam doma v Trstu shranjen razglas, ta zgodovinski dokument v večem spomin, kedaj sem bil poklican pod orožje.

Stiriindvajset ur po razglasitvi mobilizacije je bilo treba zapustiti bivališče in odpotovati tjakaj, kamor je pripadal vsak vpoklicanec. V ponedeljek, 27. julija, dopoldne se je Prešeren odpeljal v Ljubljano, jaz pa sem isti dan popoldne »korajžen in vesel« odkorakal tja gor poti ročolski vojašnici.

Vpoklicani smo bili od »Edinosti« in sicer iz uredništva: Prešeren in jaz; iz tiskarne: vodja Meljavec, podvodja Ambrožič, stavec: Babuder, Jug, Pertot Ernest, Tavčar, Velaj; strojniki pri rotacijskem stroju Opara, stereotipist Miklavčič, strojna pomožna delavca: Emil Bareto in Anton Germek ter pomožni delavec v stereo-

nično prevrača čaše in steklenice po mizah, potem pa se je približal ognjšču.
Na desno in levo kamina sta viseli na žeblih dve omarici iz belega lesu, ki sta bili okrašeni z užganimi nepravilnimi arabeskami.

Se danes je najti v pivnicah na deželi take omarice, ki služijo v hranjenje popra in soli.

Sanvageon se je nastopil proti ograji kamina z obrazom človeka, ki se zaveda, da je po svojem položaju neresljivo pritisnjen ob tla. Potem, ko je nekaj časa stal nepremično, je dvignil roko in posegel neopazno v omarico ter izvelkel iz nje pest, polno popra.

»Gospod agent,« je rekel, jaz sem usmiljena vreden človek. Po krivici me imajo na sumu. Prisezam vam, da nisem nikdar storil kaj krivega; nedolžen sem kakor otrok v zib-lji.

»To je, pri moji veri, že možno,« je odgovoril čuvar ironičnim licem. »Ali mene to prokleto malo briga. Svoje razloge lahko razložite gospodom na sodniji.«

»Ali me bodo hoteli poslušati?«
»Vsekako vas bodo poslušali... in ako bi videli, da ne govorite dovolj, bi vas celo položili na natezalnico, da vam razvežejo jezik.«

Sanvageon se je tresen od glave do nog in zobje so mu klopotali.

»Natezalnica!« je ječal in vzdihoval. »Moj slabotno telo ne vzdrži tega. Mrtev človek sem! Storitve čin krščanske ljubezni, častni vreden mož, izvršite lepo dejanje, ki vam

tipiji Anton Richter in končno tudi naš »Ohergichio da Padricchio«, naš inkasat Miha Grčič. Skupaj torej 15 mož.
»Edinost« je torej dala domovini lepo število braniteljev. (Pride še.)

Domuče vesti.

„VEČERNA EDINOST“ izide danes ob 5 in pol popoldne.

Mestnemu magistratu. Ljudij in sicer domaćinov je mnogo brez dela. Ceste v premestjih in v okolici pa so, po zadnjih nalivih, vse razorene. Ako se razoranih cest in potov ne popravi takoj, bo škoda za občino, ker bo pozneje treba mnogo več stroškov.

Naj se najame brezposelne ljudi, naj se tako varuje občinske interese in pa pri-skoči na pomoč brezposelnim. Tudi zadnji del potoka in svetoviranski rotundi treba pokriti in delo končati. Občinar.

Smrtna kosa. Iz Tolmina nam pišejo: Umrl je 19. t. m. v garnizijski bolnišnici v Gorici g. dr. Ivan Debenjak, c. kr. namestništveni koncipist v Tolminu, znan tudi Tržačanom po veččasni službovanju v Trstu. (Nekaj časa je bil tudi odbor-nik našega »Dramatičnega društva«. Op. ured.) Bil je kot rezervni poročnik tudi on poklican na vojno. Toda zahrbtna bolezen (baje legar) prekinila je ni življenja cvetočemu mladeniču od 28 let. Pogreb se je vršil v petek popoldne z vojaškimi častmi. Številni prijatelji in znanci spremljali so blagega pokojnika na pokopališče. Iz Tolmina so prihiteli uradni kolegi z g. glavarjem baronom Baumom. Vsak je bil glinjen od solz, videč od tuge potro mater-vdovo in druge sorodnike ob odprtem grobu. Saj je pa bil ranji obče pri-ljubljen in spoštovan radi svoje skromnosti, vesele naravi in čistega značaja. Ivan, zakaj si nas zapustil? Na svidenje nad zvezdami!

Izkazi o izgubah v vojni dostavljajo se mestnemu magistratu v Trstu v 8 odtisih, kjer so občinstvu na razpolago za pregledovanje med uradnimi urami. Ti izkazi vendar ne veljajo kot dokumentarčen dokaz o smrti; v to svrhu je potrebna posmrtnica. Avtentično overjenje o smrti v vojni padlih, ali v zavodih umrlih vojakov, vojaških duhovnikov, vojaških zdravnikov in civilnih oseb, nahajajočih se v službi armade, se bode označevalo na podlagi od vojne uprave izdanih dokumentov pri dotičnih župnih uradih.

Ravnateljstvo državne železnice naznanja, da se pričeni s 26. avgustom odpre promet glede aprovizacije do vseh postaj okraja tržaškega ravnateljstva in pa onih v okraju sosednih ravnateljstev. Promet ostane omejen samo glede brzovoznega in splošnega voznega blaga v vagonih. Natančnejše podrobnosti so razvidne iz objav, ki so nalepljene po postajah. Zahteve glede vozov naj stavijo stran-ke, kakor v mirnem času, zopet direktno na one postaje, kjer naj se blago naklada.

Tisti učenci in učenke c. kr. državne šole, via della Fontana 18, ki jih vsled trenutnega položaja ni možno doma nadzirati, oziroma zaposlovati, naj se v spremstvu zglasijo v pisarni zavoda, da bodo v šoli sami pod varstvom učiteljsva primerno zaposleni. Vsako nadaljno pojasnilo se daje za sedaj od 10.—11. ure v pisarni.

Drzen žepni tat. V nedeljo zvečer ob šestih je hotel gospod Dominik Pignello, ki stanuje na Acquedotto št. 49, kupiti na trgu Cavana neki list ter je šel h kiosku, v katerem se dotični list prodaja. Ko pa je bil tik kioska, pred katerim je stalo več ljudi, je čutil, da ga je nekdo dregnil. Segel je nato takoj z roko v žep in konstatiral, da je iz istega izginila listnica, v kateri je imel 470 kron denarja; v istem hipu je pa zagledal nekega človeka, ki se je naglih korakov oddaljeval od rečenega kioska. Šel je takoj za njim ter ga pokazal prvemu redarju, katerega je srečal, a redar je onega človeka aretiriral in odvedel na policijski komisariat v ulici della Mude vecchia. Aretiranega so tam takoj spoznali: bil je 39letni policiji in sodišču že predobro znani Konstantin Filipulos, ki je doma iz Karpensa na Grškem in je izgnan iz Avstrije. Listnico je bil vr-gel proč ali pa dal kakemu tovarišu še

bo zaračunano na drugem svetu; ščitite žrtve usode: pustite, da zbežim!...

Izbuh ironičnega smeha je bil edini odgovor, ki ga je dobil.

»Če mi odrekate pomoč, si moram pomagati sam«, je nadaljeval Sanvageon.

Ob enem je dvignil roko, jo odprl in je vr-gel agentu oblak zmlatega in na atome zmrvljenega popra v oči.

Nesrečnej se je smatral zaslepljenim. Tulil je od bolečine in srda, potegnili pištolo iz žepa in je ustrelil tja v en dan.

Krogla se je izgubila v zidu.

Sanvageon je že planil iz hiše. Vojake, ki so stali na cesti v globoki temi, je vr-gel razsebe in vzlic stoterim klicem »Držite ga! Držite ga!« je dosegel obrežje in se rešil z drznim skokom v vodo.

Že dolgo vemo, da je bil Sanvageon izvrsten plavalec. Četudi ga je mokra obika zelo ovirala in gibljiv, vendar se je totil preplavanja Seine, da obvesti Lacarsa v »rdečem mlinu« o nevarnosti, ki more vsak hip prihrumeti nadenj.

Ob takih okolištinah je bilo tako podjetje nevarno in skoro nesmetano. Bržkone bi moral Sanvageon utoniti.

To pa se ni zgodilo. Hladnokrvnost ga ni zapustila, moči so mu vzdržale in po kratkem času je dosegel pristajališče, hitel po stopnjah in udri zasopljen v notranjost »rdečega mlina.«

Ali, koliko je bilo njegovo začudenje, ko ga je našel praznega!

preden je bil aretiran, a v roki je tiščal 400 kron, ki jih je bil vzel iz listnice.

Izjavljen tatinski poskus. V nedeljo zvečer med 6. in 7. uro, ko je bila gospa Josipina Mrzek, lastnica pekarnar v ulici Sv. Lucije št. 6, sama v svojem stanovanju v hiši št. 7 v Armenski ulici, je slišala nekako sumljivo škranje pri ključavnicah glavnih vrat stanovanja: bil je tat, ki je hotel vlomiti v stanovanje. Na enkrat je pa ono škranje nehalo: tatu je bil namreč preprodič g. Ivan Stahl, ki stanuje v III. nadstropju iste hiše in je ravno tedaj prišel domov. Zdi se, da je bil oni, ki je skušal vlomiti v stanovanje gospe Mrzekove, nek pekovski delavec, ki je nekdo delal v njeni pekarni.

Samomortilni poskus. Vratarica hiše št. 67 v Kolonji, se je snoči hotela preseliti — bilo je namreč ravno dne 24. avgusta — na oni svet, ter je v to svrhu izpila nekoliko octove kisline. Pozvan je bil k njej zdravnik s zdravniške postaje, ki je izpral želodec in jo dal potem prepeljati v mestno bolnišnico.

Epileptičen napad. 48-letnega težaka Fr. Furgerja, ki stanuje v zagati della Corte št. 2, je včeraj, ko je stal na nekem vozu, vr-gel pileptičen napad. Nesrečnej je vsled tega padel z voza in se precej težko poškodoval. Prenesi so ga v mestno bolnišnico.

Umrl so: Prijavljeni dne 23. t. m. na mestnem fizikatu: Bonetič Viktor, 10 mesecev, ul. della Cereria št. 10; Chenevierre Adolf, 35 let, ul. Remota št. 7; Baun Aldo, 2 meseca, ul. Ugo Foscolo št. 8; Zorec Sonja, 2 leti in pol, ul. della Zonta št. 2; Salamon Alojzija Amalija, 56 let, ul. F. Venezian št. 23; Ščuka Ernest, 7 mesecev, Kolonja št. 224. — Prijavljeni dne 24. t. m. na mestnem fizikatu: Manis Ada, 4 leta, ul. di Sporcavilla št. 2; Polvar Josipina, 62 let, Škorklja št. 325; Medvečič Cezar, 9 mesecev, Sv. Marija Magdalena zgornja št. 717; Reissner Virginija, 6 mesecev, ul. A. Meucci št. 2; Vidic Josipina, 3 mesece, ul. Sv. Sergija št. 6. — V mestni bolnišnici dne 21. t. m.: Skoples Karel, 54 let; Schoies Marija, 29 let; Gaber Roman, 9 mesecev; Dapretto Odorik, 79 let; Basselli Lovrencij, 28 let; Salata Fortunat, 5 mesecev. — V mestni bolnišnici dne 22. t. m.: Schlab Marija, 81 let; Franzin Valentina, 14 let; Venier Marija, 66 let; Stropolo Marija, 5 mesecev. — V bolnišnici pri Sv. Mariji Magdaleni dne 22. t. m.: Luin Marija, 17 let; Maffezzoli Silvij, 2 leti.

Za Rdeči križ.

Uprava »Edinosti« je prejela dalje: N. N. v kavarni »Commercio« K 3.56, Gabrielič, Sv. Sobota K 10.—, Ivan Počakaj Trst K 10.—
Skupaj v tem izkazu K 23.56
Prej izkazanih K 4364.06
Skupaj K 4387.62

Za družine vpoklicanih:

Uprava »Edinosti« je prejela: Tvrtka Jakob Mankoč K 200.—.

ČEŠKO-BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

Slovinci! Slovani! Nabirajte za RDEČI KRIŽ!

Zahvala.

Za mnogobrojne izkaze ljubeznivega sočustvovanja povodom smrti preljubljenega in nepozabnega soproga

VINCENCA HYHLIK

c. kr. kontrolerja v dverni kobilarni, res. poročnika

ter za časteče spremstvo in za krasne vence, izreka odkrito in prisrčno zahvalo

MIMI HYHLIK roj. ŠTOLFA.

PRESTRANEK, 20. avgusta 1914.

Napredek vede

Najenergičnejše in gotovo se zdravi sifilis s svetovnim sredstvom

Jorubin Casile

Stotine zdravniških potrdil potrjuje, da se ureturalna z žnja. prostatitis, uretritis in mahurali katarji korenito zdravijo s

konfeti Casile.

Konfeti CASILE urejajo uriniranje, ne da bi bilo treba rabiti zelo nevarnih cev (Bil g.), popolnoma odpravljajo in ublažujejo pečenje in pogosto uriniranje; edini korenito zdravilo ureturalna soženja (prostatitis, uretritis, cistitis), me-nesposobnost za zadrževanje urina, sluzaste tokove itd.

Novo izdanje, kazen. Št. 1. JORUBIN CASILE, najboljši protisifilni in protivljajoči kriticilno sredstvo, ki se uporablja s uspehom proti sifilidi, anemiji, impotenci, kostoboli, ishiaz, vnetju slez, poltirn madežem, izgubi semena, polucijam, s ermatoreji, steriliteti, nevrasteniji, osrgečen razkrojvalce urinove kisline itd. — Steklenice Jorubina Casile K 3.50.

Vzbrizgane CASILE zdravi beli tok, akutno in kronično katarje, vaginitis, uretritis endometritis, vnetje in izpad maternice itd. Steklenice vzbrizganca Casile K 3.50. Kdor želi večjih pojamil, tiskovi itd., naj naslovi dopis na lekarno LLOYD, za g. Casile, Trst, ki poda odgovor s obratno pošto zastojni in z vso rezervno. Priznani medicinski izdelki CASILE se prodajajo v vseh akreditiranih lekarnah. Zaloge v Trstu Lekarna Lloyd, V. dell'orologio 1. Prična zdravila Casile nosijo lastnorodni podpis N. Casile.

Trst, via Petronio št. 2, (pri novem trgu).

Toči se istrsko vino po 72 v., na dom po 64 vin., od 5 litrov naprej po dogovoru; opolo po 96 vinar., domače črno po K 1.04 in belo vino, dober kraški teran po K 1.20; vipavsko vino in Dreherjevo pivo. Točijo se tudi vsakovrstni likerji in žganje ter kava. Kuhinja vedno pripravljena z gorkimi in mrzlimi jedili. — Postrežba solidna

Trst, 24. avgusta 1914.
Nova Pogrebna Podjetje, Trst, Corso 47.